

15.
fontem aque viue negarunt: ros fidei humentis ex
aruit Inpectorib, iudeorum: mextusq; suos fons ille
diuinus: In corda gentium deriuauit. Inde e quod
nunc fidei rore totus orbis humescit: At uero iudej pro
phetas suos & consiliarios per diderunt. Nec mirum
si per fidei subeunt siccitate: quos dñs dñs proph&ici
ymbri ubestare priuauit dicens: mandabo nubib, me
is: ne pluant super vineam istam. Est enim proph&ice
nubis: pluuia salutaris: sicut dauid dixit: Descendit
sicut pluuia in uellus: & sicut fallacia fallantia super
terram. Hanc nobis scripturae diuine totius mundi
pluuiam pollicebantur: quae rigare orbem sub dñi sal
uatoris aduentu: sps rore diuini. Venit ergo iam
dñs: venit & pluuia: venit dñs fallacia secum celes
tia deferens. Et ideo iam nos bibimus: qui ante stue
bamus: & diuinum illu spm haustu interiore potamus.
Hoc ergo praeuidit scs gideon: quia uerum spiritalem
rorem: & iam gentes nationesq; erant fidei perceptio
ne bibiture. Et ideo diligentius explorauit: Est
enim necessaria cautela scorum. Siquidem & iam
iesus naue: cum uidisset ducenti milia celestis: Inter